

രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ

(ടിപ്പുണസഹിതം)

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

പത്താം പതിപ്പ് കാപ്പി—1000

ശാസ്ത്ര ബുക്ക് ഷിപ്പർ

എസ്. ആർ. പ്രസ്,
തിരുവനന്തപുരം.

1117.

ഉടമസ്ഥരുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജമാകുന്നു.

മുഖവുര

ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയ രണ്ടു ചെറിയ കൃതികളിൽ “വീണപൂവ്” 1083 വൃശ്ചികത്തിൽ സാഗതിവശാൽ ഏതാനും ദിവസം ഞാൻ പാലക്കാട്ടു താമസിച്ച് അഭിനയിച്ചു. അടുത്ത ധനുമാസത്തിൽതന്നെ മൂക്കോട്ടു കമാരൻ അവർകൾ തന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന “മിതവാദി”യിൽ എന്റെ സമ്മതപ്രകാരം അതിനെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഉദ്ദേശം ഒരു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു, ശ്രീമാൻ സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻചോറ്റി എം. എ. അവർകൾ അതിനെ പകർത്തി ഒരു സ്വന്തം മുഖവുരയോടുകൂടി “ഭാഷാപോഷിണി”യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം കവിസാർവഭൗമനായ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അതിനെ അവിടന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “പദ്യപാഠാവലി”യിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. ആ പതിപ്പുകളിൽ ആദ്യമേ കടന്നുകൂടിയ അച്ചടിപ്പിഴകളെ തുടർന്നും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും ചില സ്വലിതങ്ങളും ന്യൂനതകളും ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം ഈ സ്വന്തം പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഞാൻ ദൃഷ്ടിവെച്ചു തിരുത്തുകയും നന്നാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

“സിംഹപ്രസവം” എന്ന രണ്ടാമത്തെ കൃതി 1084 കർക്കടകത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബംഗ്ലാവു

തോട്ടത്തിലെ മൃഗശാലയിൽ പ്രസവിച്ച സിംഹത്തെപ്പറ്റി കറെ തിടുക്കത്തിൽ എഴുതി ഭാഷാപോഷിണീപ്രവർത്തകന്മാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അയച്ചുകൊടുക്കയും ആ മാസികയിൽ 1085 ചിങ്ങം, കന്നി ഈ മാസങ്ങളിലെ ഒന്നായുള്ള പ്രതിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനേയും വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് “പദ്യപാഠാവലി”യിൽ “സിംഹിയും കുട്ടികളും” എന്ന തലവാചകം നൽകി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്വന്ത പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഞാൻ അതിനെ ആകപ്പാടെ പരിഷ്കരിക്കയും അത്യാപേക്ഷിതമല്ലെന്നു തോന്നിയ അവസാനത്തെ ഒന്നു രണ്ടു പദ്യങ്ങളെ എടുത്തുകളയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ ഒരു വിധം പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ചെറിയ കൃതികളെ ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യമായി എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഇവയുടെ സമ്പൂർണ്ണവും നിർദ്ദോഷവുമായ ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പിന്റെ ആവശ്യകതയാണ്. താഴ്ന്നതരം വായനക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെയും മറ്റും അർത്ഥം കാണിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ ടിപ്പുണുകൂടി ഇതോടു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ദയാപൂർവ്വമായ സ്വീകരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനെ പുറത്തയച്ചുകൊള്ളുന്നു.

1090 കർക്കടകം 20,
തിരുവനന്തപുരം.

}

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

വീണപുവ്

ഹാ! പുഷ്പമേ, അധികതുംഗപദത്തിലെത്ര
ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു മാജ്ഞികണക്കയേ നീ.
ശ്രീ ഭൂവിലസ്ഥിര—അസംശയം—ഇന്നു നിന്റെ-
യാ ഭൂതിയെങ്ങു, പുനരെങ്ങു കിടപ്പിതോത്താൽ!

൧

ലാളിച്ചുപെറ്റ ലതയൻപൊട്ടു ശൈശവത്തിൽ
പാലിച്ചു പല്ലവപുഷ്പങ്ങളിൽ വെച്ചു നിന്നേ,
ആലോലവായു ചെറുതൊട്ടിലുമാട്ടി, താരാ-
ട്ടാലാപമാൻ, മലരേ, ദലമമ്മരങ്ങൾ.

൨

പാലൊത്തെയും പുതു നിലാവിലലംകളിച്ചും
ബാലാതപത്തിൽ വിളയാടിയുമാടലേന്യേ
നീ ലീലപൂണ്ടിളയമൊട്ടുകളോടുചേർന്നു
ബാലതപമങ്ങിനെ കഴിച്ചിതു നാളിൽ നാളിൽ.

൩

ശീലിച്ചു ഗാനമിടചേർന്നു ശിരസ്സുമാട്ടി-
ക്കാലത്തെയും കിളികളോടഥ മൗനമായ് നീ
ഈ ലോകതത്വവുമയേ തെളിവാൻ താര-
ജാലത്തൊടുമുഖതയന്നു പഠിച്ചു രാവിൽ.

൪

ഈവണ്ണമൻപൊട്ടു വളർന്ന നിന്റെ യംഗ-
മാവിഷ്കരിച്ചു ചില ഭംഗികൾ മോഹനങ്ങൾ,
ഭാവംപകൻ വദനം, കവിൾ കാന്തിയാൻ,
പൂവേ, അതിൽ പുതിയപുഞ്ചിരി സഞ്ചരിച്ചു.

ഒ

ആരോമലാമഴകു, ശുദ്ധി, മുദൃതപ, മാഭ,
സാരജ്യമെന്ന സുകുമാരഗുണത്തിനെല്ലാം
പാരികലേതുപമ? ആ മുദൃമെയ്യിൽ നവ്യ-
താരുണ്യമേന്തിയൊരുനിൻ നില കാണണംതാൻ.

ന

വൈരാഗ്യമേറിയൊരു വൈദികനാട്ടെ, യേററ
വൈരിക്കുമുന്മുദിയോടിയ ഭീരുവാട്ടെ,
നേരേ വിടൻ വിലസീടിന നിന്നെ നോക്കി-
യാരാകിലെന്തു?—മിഴിയുള്ളവർ നിന്നിരിക്കാം!

ഒ

മെല്ലെന്നു സൗരഭ്യമൊട്ടു പരന്നു ലോക-
മെല്ലാം മയക്കി മരുവുന്നളവന്നു നിന്നെ
തെല്ലോ കൊതിച്ചുനവോത്ഥികൾ!—ചിത്രമല്ല-
തില്ലാക്കുമിഗ്നവുമേവമകത്തുതേനം.

വ

ചേതാഹരങ്ങൾ സമജാതികളാം സുമങ്ങ-
ളേതുംസമാനമഴകുള്ളവയെങ്കിലും നീ
ജാതാനുരാഗമൊരുവന്നു മിഴിക്കു വേദ്യ-
മേതോ വിശേഷസുഭഗതപവുമാന്നിരിക്കാം.

ൻ

“കഃലംകുറഞ്ഞദിനമെങ്കിലു മത്ഥമീർഘം,
മാലേറെ യെങ്കിലുമതീവ മനോഭിരാമം
ചാലേകഴിഞ്ഞരിയ യൌവന”മെന്നു നിന്റെ-
യീ ലോല മേനി പറയുന്നനുകമ്പനീയം!

൧൦

അന്നൊപ്പമാണഴകു കണ്ടു വരിച്ചിടം നീ-
യെന്നോർത്തു ചിത്രശലഭങ്ങളുണഞ്ഞിരിക്കാം;
എന്നല്ല, ഭൂമതിൽനിന്നുരാഗമോതി
വന്നെന്നുമാം വിരതനങ്ങോരു ഭംഗരാജൻ.

൧൧

കില്ലില്ലയേ! ഭൂമരവയ്ക്കനെ നീ വരിച്ചു
തെല്ലെങ്കിലും ശലഭമേനിയെ മാനിയാതെ;
അല്ലെങ്കിൽ നിന്നരികിൽ വന്നിഹ വട്ടമിട്ടു
വല്ലാതിവൻ നിലവിളിക്കുക യില്ലിദാനീം.

൧൨

“എന്നംഗമേകനിഹ തീരുകൊടുത്തുപോയ” ഞാ-
നെന്നന്യകാമുകരെയൊക്കെ മടക്കിയില്ലേ?
ഇന്നോമലേ, വിരവിലെന്നെ വെടിഞ്ഞിടല്ലേ.”
എന്നൊക്കെയല്ലി ബത! വണ്ടു പുലമ്പിടുന്നു?

൧൩

ഛാ! കഷ്ടമാവിബുധകാമിതമാം ഗുണത്താ-
ലാകൃഷ്ടനായ്, അനുഭവിച്ചൊരു ധന്യനീയാരും
പോകട്ടെ നിന്നൊടൊരുമിച്ചു മരിച്ചു; നിത്യ-
ശോകാർത്തനായിനിയിരിപ്പതു നിഷ്പലം താൻ!

൧൪

ചത്തീടുമിപ്പൊഴിവനല്ലവികല്പമില്ല
തത്താദൃശം വൃസനകണ്ഠിതമുണ്ടു കണ്ടാൽ
അത്യുഗ്രമാം തരുവിലും ബത! കല്ലിലുംപോയ്
പ്രത്യക്ഷമാഞ്ഞു തലതല്ലുകയല്ലി വിന്നൻ ?

എ

ഒന്നോക്കിലിങ്ങിവ വളൻ ദുധാനരാഗ-
മന്യോന്യമാൻപയമത്തിനു കാത്തിരുന്ന്.
വന്നീയപായമഥ കണ്ടളി ഭാഗ്യഹീനൻ
ക്രന്ദിക്കയാം—കഠിനതാൻ ഭവിതവൃതേ നീ!

എന്ന

ഇന്നല്ലയെങ്കിലയി നീ ഏദയം തുറന്നു
നന്ദിച്ചു വണ്ടു കസുമാന്തരലോലനായി.
'എന്നെച്ചുതിച്ചു ശഠൻ' എന്നതു കണ്ടു നീണ്ടു
വന്നേരമായിയതുന്നിന്നെ ഹനിച്ചു പൂവേ.

എ

ഛാ! പാക്കിലീ നിഗമനം പരമാത്മമെങ്കിൽ
പാപം നിനക്കു ഫലമായഴൽപൂണ്ടു വണ്ടേ;
അത്രപത്തെയും തൊഴിലിലോക്കുക മുമ്പു പശ്ചാ-
ത്താപങ്ങൾ സാഹസികനിങ്ങെന്നെയെങ്ങുമുണ്ടാം.

എവ

പോകട്ടതൊക്കെ യഥവാ യുവലോകമേലു-
മേകാന്തമാം ചരിതമാരറിയുന്നു പാരിൽ?
ഏകുന്നു വാക്പടുവിനാത്തി വൃഥാപവാദേ;
മൃകങ്ങൾ പിന്നിവ—പഴിക്കുകിൽദോഷമല്ലേ?

എൻ

പോകുന്നിതാ വിരവിൽ വണ്ടിവിടം വെടിഞ്ഞു
സാക്രതമാംപടി പറന്നു നഭഃസ്ഥലത്തിൽ;
ശോകാന്ധനായ് കസുമചേതന പോയ മാർഗ്ഗ-
മേകാന്തഗന്ധ,മിതു പിന്തുടരുന്നതല്ലി?

൨൦

ഹാ! പാപമോമൽമലരേ, ബത! നിന്റെ മേലും
ക്ഷേപിച്ചിതേ കരുണയററകരം കൃതാന്തൻ!
വ്യാപാരമേ ഹനനമാം വനവേടനുണ്ടോ
വ്യാപനമായ് കഴുകുന്നെ, കപോതമെന്നും?

൨൧

തെറ്റൊന്നു ദേഹസുഷമാപ്രസരം മറഞ്ഞു,
ചെററല്ലിരുണ്ടു മുഖകാന്തിയതും കുറഞ്ഞു,
മറൈത്തരപ്പ? ജവമീ നവദീപമെണ്ണ-
വററിപ്പുകഞ്ഞഹഹ! വാടിയണഞ്ഞുപോയി.

൨൨

ഞെട്ടറു നീ മുകളിൽനിന്നു നിശാന്തവായു
തട്ടിപ്പതിപ്പുളവുണൻവർ താരമെന്നോ
തിട്ടം നിനച്ചു, മലരേ, ബത ദിവ്യഭോഗം
വിട്ടാശു ഭൂവിലടിയെന്നൊരു ജീവനെന്നോ.

൨൩

അത്യന്ത കോമളതയാണൊരു നിന്റെ മേനി
യെത്തുന്ന കണ്ടവനിതന്നെ യധീരയായി;
സദ്യഃ സ്ഫുടം പുളകിതാംഗമിയന്നു പൂണ്ടോ-
രുദേവഗമോതു മുപകണ്ഠുണാംകരങ്ങൾ.

൨൪

അന്യനമാം മഹിമതങ്ങിയൊരാത്മസത്വ-
മെന്യേ നിലത്തു ഗതമൗക്തികശുക്തിപോൽ നി
സന്നാഭമിങ്ങനെ കിടക്കുകിലും ചുഴന്നു
മിന്നുന്നു നിൻ പരിധിയിപ്പെഴുമെന്നതോന്നും.

൨൫

ആഹാ! രചിച്ചു ചെറുകുതകളാശു നിന്റെ
ദേഹത്തിനേകി ചരമാവരണം ദുകൃച്ഛം;
സ്നേഹാർദ്രയായുടനുഷ്ഠമണിഞ്ഞു നിന്മേൽ
നീഹാരശീകരമനോഹര മന്യുഹാരം.

൨൬

താരങ്ങൾ നിൻ പതനമോത്തു തപിച്ചുഹോ ക-
ണ്ണീരായിതാ ഹിമകണങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞിടുന്നു:
നേരായി നീഡതരു വിട്ടു നിലത്തു നിന്റെ
ചാരത്തുവീണു ചടകങ്ങൾ പുലമ്പിടുന്നു.

൨൭

ആരോമലാം ഗുണഗണങ്ങളിണങ്ങി, ദോഷ-
മോരാതുപദ്രവവുമൊന്നിനു ചെയ്തിടാതെ,
പാരം പരാത്ഥമിഹ വാണൊരു നിൻ ചരിത്ര-
മാരോത്തു ഹൃത്തടമഴിഞ്ഞു കരഞ്ഞുപോകാ?

൨൮

കണ്ടീവിപത്തഹഹ! കല്പലിയുന്നിതാടൽ
കൊണ്ടാശു ദിങ്ദ്യുവവുമിങ്ങനെ മങ്ങിടുന്നു
തണ്ടാർസഖൻ ഗിരിതടത്തിൽ വിവർണ്ണനായ്നി-
ന്നിണ്ടൽപ്പെടുന്നു, പവനൻ നെടുവീർപ്പിടുന്നു.

൨൯

എന്തിന്നലിഞ്ഞു ഗുണധോരണി വച്ചുനിന്മേ-
 ലെന്തിന്നതാശു വിധിയേവ മപാകരിച്ചു?
 ചിന്തിപ്പതാരരിയ സൃഷ്ടിരഹസ്യ? മാവ-
 തെന്തുളളു?—ഹാ! ഗുണികളഴിയിൽ നീണ്ടുവാഴാ.

൩൦

സാധിച്ചുവേഗമഥവാ നിജ ജന്മകൃത്യം
 സാധിച്ചുർ പോട്ടിമ സഭാ നിശി പാന്നമപാദം
 ബാധിച്ചു രൂക്ഷശിലവാഴ്ചയിൽ നിന്നു മേഘ-
 ജ്യോതിസ്സതൻ ക്ഷണികജീവിതമല്ലി കാമ്യം?

൩൧

എന്നാലുമുണ്ടഴലെനിയ്ക്കു വിധോഗമോത്തും
 ഇന്നത്ര നിൻ കരുണമായ കിടപ്പുകളും;
 ഒന്നല്ലി നാമയി സഹോദരരല്ലി? പൂവേ,
 ഒന്നല്ലി കൈയിമ രചിച്ചതു നമ്മെയെല്ലാം?

൩൨

ഇന്നീവിധം ഗതിനിനക്കയി പോക! പിന്നൊ-
 ന്നൊന്നായ്ത്തുടൻ വരുമാവഴി ഞങ്ങളെല്ലാം;
 ഒന്നിന്നമില്ല നില—ഉന്നതമായ കുന്നു -
 മെന്നല്ല യാഴിയുമൊരിക്കൽ നശിക്കുമോർത്താൽ.

൩൩

അംഭോജബന്ധുവിത! നിന്നവശിഷ്ടകാന്തി-
 സമ്പത്തെടുപ്പതിനണഞ്ഞു കരങ്ങു നീട്ടി
 ജൂലിച്ച സൗരഭമിതാ കവരുന്ന വായു
 സംപൂർണ്ണമായഹഹ! നിന്നുടെ ദായഭാഗം.

൩൪

“ഉൽപന്നമായതു നശിക്കും, അണക്കൾ നിൽക്കും,
ഉൽപന്നനാമുടൽ വെടിഞ്ഞൊരു ദേഹി വീണ്ടും,
ഉൽപത്തി കർമ്മഗതിപോലെ വരും ജഗത്തിൽ.”
കല്പിച്ചിടുന്നിവിടെ യിങ്ങനെ യാഗമങ്ങൾ.

൩൫

ഖേദിക്കുകൊണ്ടു ഫലമില്ല നമുക്കതല്ല
മോദത്തിനും ഭൂവി വിപത്തുവരാം ചിലപ്പോൾ
ചൈതന്യവും ജഡവുമായ് കലരാം ജഗത്തി-
ലേതെങ്കിലും വടിവിലീശപരവൈഭവത്താൽ.

൩൬

ഇപ്പശ്ചിമാബ്ധിയിലണഞ്ഞൊരു താരമാരാ-
ലുൽപന്നശോഭ മുദയാദ്രിയിലെത്തിടുമ്പോൾ
സൽപുഷ്പമേ, യിവിടെ മാഞ്ഞു സുമേരുവിനേൽ
കല്പദ്രുമത്തിനുടെ കൊമ്പിൽ വിടന്നിടാം നീ.

൩൭

സംഹൃല്യശോഭമതുകണ്ടു കുതുഹലം പൂ-
ണ്ടമ്പോടടുക്കുമളിവേണികൾ ഭൂഷയായ് നീ
ഇമ്പത്തെയും സുരയുവാക്കളിലേകി രാഗ-
സമ്പത്തെയും, സമധികം സുകൃതം ലഭിക്കാം.

൩൮

അല്ലെങ്കിലാദ്യതിയെഴുന്നമരർഷിമാക്കു
ഹൃല്യപ്രകാശമിയലും ബലിപുഷ്പമായി
സ്വർലോകവും സകല സംഗമവും കടന്നു
ചെല്ലാം നിനക്കു ‘തമസഃപരമാം’ പദത്തിൽ.

൩൯

ഹാ! ശാന്തിയെരവനിഷഭോക്തികൾതന്നെ നൽകും,
 ക്ലേശിപ്പതാത്മചരിപീഡന മജ്ഞയോഗ്യം;
 ആശാഭരം ശ്രുതിയിൽ വയ്ക്കുക നമ്മൾ, പിന്നെ-
 ഝിശാജ്ഞപോലെ വരമൊക്കെയുമോർക്കുവേ. രം

കണ്ണേ മടങ്ങുക, കരിഞ്ഞു മലിഞ്ഞു മാശു
 മണ്ണാകുമീ മലര, വിസ്മൃതമാകുമിപ്പോൾ
 എണ്ണീടുകാർ മിതുതാൻഗതി, സാധ്യമെന്നു
 കണ്ണീരിനാൽ ? അവനിവാഴ്വു കിനാവു, കഷ്ടം! രം

ശ്രീ ഭം .

ഒരു സിംഹപ്രസംഗം

കരളിൽ കനിവാൻിടുന്നുതേ
ഖരകണ്ഠീരവിതാനമീവിധം!
ഒരു ജന്തുവിനും സ്വപുത്രരിൽ
പരഷതപം വിധിനൽകിയില്ലതാൻ.

൧

അലിവാൻകിടന്നൊരാടുപോൽ
മുലനൽകുന്നിതു കുട്ടികൾക്കിവർ:
തല ചെന്നു പിടിച്ചിഴയ്ക്കിലും
കലരാ ക്രൂരതയെന്നു തോന്നിടും.

൨

പരതന്ത്രതയോത്തു കണ്ണുനീർ
രരിയോരുണ്ണികൾ തന്നെ നോക്കി നീ
ചൊരിയായ്ക്കൂ, മൃഗേന്ദ്രവല്ലഭേ,
വരുമാപത്തുകളാർക്കുമുഴിയിൽ.

൩

പ്രണയത്തൊടു പാർത്തിവർക്കൊരാൾ
തുണതാനെന്നു കുടുംബ ചിന്തയാൽ
ഇണയാം ഹരി മന്ദവേഗനാ-
യണയത്താഞ്ഞു നടന്നീടുന്നിതേ.

൪

കുതുകത്തോടു, 'പെറു സിംഹി'യെ-
 ന്നതുകേട്ടേറെ വരുന്നിതാളുകൾ.
 ഇതുകൊണ്ടൊരിളക്കമില്ലവ-
 ന്നാഥവാ—സിംഹമറിഞ്ഞിടാ ഭയം.

6

പലതും ബത ബന്ധനസ്ഥനായ്
 തലകാഞ്ഞൊത്തു നിരാശനായുടൻ
 നിലവിട്ടെഴു മൊററമേഘമൊ-
 ത്തലറുനാങ്ങിനെ തന്നെ നിന്നിവൻ.

൬

സഹസാ, സമയം കുറിക്കുവാ-
 നിഫപീരങ്കി യൊഴിച്ചുപോൽ ഹരേ,
 മഹിതം, തുടരായ്ക്ക ഗജ്ജിതം
 ഗഹനത്തിൽ ഗജഗർഭഭേദനം.

6)

അഥവാ, നരനാഥനോടിവൻ
 കഥ കോപാഗ്രവം കഥിക്കയാം;
 കൃതമാമഹിതം സഹിക്കുമോ
 ധൃതവീര്യൻ പരതന്ത്രനെങ്കിലും?

൮

ഒരു ഹേതുവുമെന്നി, കേവലം
 നരലോകത്തിനു കെട്ടുകുത്തിനായ്
 വരുവിച്ചു തടഞ്ഞുതേ റൂപൻ
 ഹരിയേ—ഹാ മുഗദ്ധക്രവത്തിയേ!

൯

കരുതായ്ക്കിതവജ്ഞയായ് ഹരേ,
നരപാലൻ നൃപധർമ്മകോവിദൻ;
പരമിങ്ങനെ വെച്ചു പോറുമ-
ത്തിരുമേനിക്കു കൃതജ്ഞനാക നീ.

൧൦

ഒരു വർഗ്ഗനിസർഗ്ഗനായകൻ
ധരണീപാലന മാന്യനാം ഭവാൻ.
പരതന്ത്രരെ ഹിംസ ചെയ്തതോ
നരനാം ഞങ്ങളെ നീതിയല്ല കേൾ.

൧൧

നരഭോജികളുണ്ടു നീചരാം
നര'രാശ്രിക്ക'യിലോർത്തിടാം ഭവാൻ;
നരകാർഹനൊരുത്തനില്ലയ-
ത്തരമീ ഞങ്ങളെ പുണ്യഭൂമിയിൽ.

൧൨

അതുമല്ലിതു 'ധർമ്മരാജ്യ'മെ-
ന്നധികം വിശുത വഞ്ചിമണ്ഡലം;
അതിലും ബത! മൂലഭൂമിപൻ
പ്രഥിതൻ പാരിലുദാരചത്വയാൽ.

൧൩

അചിരം ഗൃഹമുണ്ടു, ഭോജ്യമു-
ണ്ടു ചിതംപോൽ—കറവിലുയൊന്നിനും
സുചിരം മരുവുന്നു കൂടവേ
സചിവന്മാർ നരിമുഖ്യരും സ്വയം.

൧൪

സ്ഫുടസൗഖ്യമതല്പടുക്കലൻ -

പുടയോളുണ്ടിവര നിൻ പുരസ്കാരിയാരും.

ദൃഢമിന്നിവ രാജ്യകാൽയായ്

തടവിൽ പാപ്പുവനന്യരേകിടാ.

എ

ശരി, യെന്നൊഴി സംവദിച്ചുതാൻ

ഹരിയെന്നല്ല നിവാസശയ്യയിൽ

വിരമിച്ചൊരു യുദ്ധനൈരവുപോൽ

തിരിയെച്ചെന്നു കിടപ്പുമായിവൻ.

എ

ഒരു രോമമനങ്ങിടാതെ സു-

സ്ഥിരമാം കൃത്രിമ സത്വരൂപമോ?

തിരയറൊരു സിന്ധുവോ? മഹീ-

ധരമോ? യെന്നൊരു ജന്തുവായിവൻ?

എ

പടുരാഗ മിവൻറയുള്ള മൻ -

പൊട്ടു ശൃംഗാര രസാർദ്രമാക്കുകിൽ,

സ്ഫുടചന്ദ്രികയെന്തലിച്ചിടാ

കടുവരൂ, ശശികാന്തമെന്നുപോൽ?

എ

അതുമല്ലിഹ ബന്ധനത്തിലും

ബത! കാന്താപരനായിത്തേച്ചിവൻ;

അഥവാ കലസൃഷ്ടി ചെയ്യുമാ-

വിധിഹസ്തം തടയുന്നതാരുവാൻ?

എ

കൊടുതാം ഹരി ധൈര്യമുത്തിയെ-
 ത്തടവാനാൾ, മൃഗസാർവ്വഭൗമി, നീ
 സ്ഫുടമായസുപോതശക്തിയെ-
 ക്കടലിൽ തങ്ങിയ കാന്ത ഭൂമിപോൽ.

൨൦

ഔകം പ്രിയമാന്നിവന്റെ മേൽ-
 വഴിയും നിന്റെ കടാക്ഷഭംഗിയെ
 മൊഴിവാൻ കവികൾക്കിവന്നെഴും
 മിഴിവേണം—കവിയായൊന്നും ഹരി.

൨൧

വിലസുന്നിതു നിന്റെ മുമ്പിലി-
 ക്കലഭിപദയവും മൃഗേശപരീ!
 മലയുണ്ടു കളിച്ചു മോടിയും
 മലമുൻപിൽ ചെറുനിർജ്ജ്വരങ്ങൾപോൽ.

൨൨

കരകേസരഭാരശോഭിയായ്
 വരു മകന്നതിരേ കന്തിച്ചു ഹാ!
 വിരയുന്നു കിടാങ്ങളുപ്തനാം
 ഹരിയെന്നോത്തുടനങ്കമേറുവാൻ.

൨൩

ഒരു ചിന്തയുമെന്നിലുല്പസി-
 ച്ചുരുളീടും ചെറുശാബകങ്ങളെ,
 ഉരുചാപലഹേതുവെങ്കിലും
 വരമീ ശൈശവകാലമൊന്നുതാൻ.

൨൪

സ്പഷ്ടമോദമൊടുമുഖെച്ചിടം
 നടുവേ താനഴലപ്പുനമ്മമാർ
 തടവാ, മറികില്ലവെക്കും
 നെടുവീറ്റിൻ പൊരുൾ നിങ്ങളേതുമേ. ൨൫

അഥവാ—സ്ഥിരമല്ലിതൊന്നുമി-
 ക്കിതിയിൽ തൈയഥ ശാഖിയാകണം,
 അതു പിൻ മുതുവുക്കുമാകണം,
 മുതുവുക്കും ബത, ദാരുവാകണം. ൨൬

ദൂതജീവിതയാത്രയിങ്ങതെ-
 നാതുകൊണ്ടൊത്തയി, സജ്ജരാകവിൻ!
 കൃതബുദ്ധികൾ കാത്തുകൊണ്ടിടും
 സ്ഥിതിമാറീടിലുമാത്മഗൌരവം. ൨൭

പുരുവീർച്ചമെഴും ഭവൽക്കലം
 പ്രഥിതം പാരിൽ മൃഗേന്ദ്രപുത്രരേ,
 അഥ ചൊല്ലിടുമാത്മഭാഷയിൽ
 കഥയി നിങ്ങളെ യമ്മറാണിതാൻ. ൨൮

ജനവാതിലിലൂടെ കാട്ടിയി-
 യനഘോഷാന മസാരമെങ്കിലും
 ജനയിത്രിയുദാഹരിച്ചിടാം
 ഘനഗംഭീരമഹാഭീതം. ൨൯

കരിവാർമുക്കിൽ മുളി വാനിൽ വൻ-
 വരിയായ് പൊങ്ങിപ്പരന്ന കണ്ടിവൾ
 ഹരിഗജിത കന്ദരങ്ങളാം
 ഗിരിവൃന്ദങ്ങളെ മോടി കാട്ടിടാം.

൩൦

കലയാനകൾതന്നെ ബാല്യമാം
 നിലയിൽതാൻ ചിലർ തച്ചുകൊന്നതും,
 വിലഭീതി രണോഗ്രനാദമാ-
 റൊലിയേറൊതു തകൻപീണതും,

൩൧

മലയും ഗുഹയും മൃഗങ്ങൾ തൻ
 കലവും കാട്ടുമടക്കി വാണതും—
 പലതമ്മപറഞ്ഞു കേട്ടിടാം
 കലക്രൂടസ്ഥപരാക്രമക്രമം.

൩൨

(യുഗ്മകം.)

അഥ ലോഭനമായിട്ടെന്നൊര-
 ക്കഥ കേട്ടുജ്ജ്വലഭാവമേന്തൊലാ.
 വ്യഥയേ ഗതഭൂതിതൻ മനോ-
 രഥമേകീട്ട വിപന്നലോകരിൽ.

൩൩

കഴിയാത്തതു കാമിയാതെതാൻ
 കഴിവിൻ, നിങ്ങൾ വളൻ യോഗ്യരായ്
 ഒഴിയുന്നൊരു പൈതൃകാസനം
 വഴിയേ പിന്നെയലങ്കരിക്കുവിൻ!

൩൪

നിനയാതഴൽ നിൻകുടുംബമൊ-
 ത്തനപായം മൃഗരാജ, വാഴ്ക നീ;
 ജനമൊക്കെയു മസ്വതന്ത്രരാം;
 ഭിനകൃത്യം തടയുന്നു—പോട്ടെഞാൻ.

൩൫

അതുമല്ലയി നൽകിടുന്നു നിൻ-
 സ്ഥിതിയുൽക്കണ്ഠ യെന്നിങ്കു സിംഹമേ.
 ഇതു കണ്ടു ശരീരപഞ്ജര-
 സ്ഥിതിനാം ജീവനെയോർത്തിടുന്നു ഞാൻ.

൩൬

തിരിയുന്നു 'കരുക്ക'ളായ് ചരാ-
 ചരമിങ്ങാരുടെ നിത്യലീലയിൽ,
 അരുളട്ടെ നമുക്കവൻ ശുഭം
 പരമേശൻ ഭവമുക്തിദായകൻ.

൩൭

ശുഭം .

വീണപുവ്

ടിപ്പണം

൧. ഹാ=കഷ്ടം. അധികതുംഗപദം=ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനം. അഭയം=എടം. ശ്രീ=ശോഭ (ഭാഗ്യം എന്നും) ഭൂ=ഭൂമി. അസ്ഥിരം=നിലനില്ക്കുന്നതായി അസംശയം=തീർച്ചയായും. ഭൂതി=ഭാഗ്യം. (ഭംഗി എന്നും)

൨. ലാഭിച്ചു=കരമിട്ടു. ലത=വള്ളി. ശൈശവം=കുട്ടിക്കാലം. പാലിച്ചു=രക്ഷിച്ചു. പല്ലവപുടങ്ങളിൽ=ഇലകളുടെ അകത്തു്. ആലോചനയും=ഇളങ്കാരം. താരാട്ടാലാപം=തരോടുപാടുക. മലരേ=പൂവേ. ദലമർക്കങ്ങൾ=ഇലകൾ ഇളകി ഉണരുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ.

൩. അലം=മതിയാകും വണ്ണം. ബാലാതപം=ഇളം വെയിൽ. ആടൽ=ഭൂമി. ബാലതപം=കുട്ടിക്കാലം.

൪. ഗാനം=പാട്ട് തരജാലം=നക്ഷത്രക്കൂട്ടം. ഉന്മുഖത=തൽപര്യം. (മേൽപോട്ടുനോക്കിയുള്ള നിലയെന്നും)

൫. അംഗം=ശരീരം. ആവിഷ്കരിക്ക=വെളിപ്പെടുത്തുക. മോഹനങ്ങൾ=മനോഹരങ്ങൾ. കാന്തി=ശോഭ.

൬. ആരംഭം=മനോഹരം. ശുദ്ധി=വെടിപ്പ്. മുദ്രതപം=സൗമ്യത. ആഭം=കാന്തി. സാരഭ്യം=കളങ്കമില്ലായ്മ. സുകമരഗുണം=കോമളസ്വഭാവം. പാൽ=ലോകം. മെയ്യ്=ശരീരം. നവ്യതാമണ്ഡ്യം=യൗവനാരംഭം.

൭. വൈരാഗ്യം=ലോകസുഖത്തിൽ വെറുപ്പ്. വൈദികൻ=വേദാന്തി. വൈരി=ശത്രു. ഭീരു=പേടിയുള്ളവൻ.

൮. ചേതോഹരങ്ങൾ=മനോഹരങ്ങൾ. സമജാതികൾ=ഒര ഇനത്തിലുള്ളവ. ജാതാനുരാഗം=അനുരാഗത്തോടുകൂടുംവണ്ണം. വേദ്യം=അറിയത്തക്കതു്. വിശേഷസുഭഗതപം=പ്രത്യേകശോഭ.

മറ. അത്ഥമീർഘം=കായ്ക്കങ്ങൾക്കെ ണ്ടു നീണ്ടതായി തോന്നുന്നത് (സംഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞത്) അനുകമ്പനീയം=ദയതോന്നിക്കുന്നത്.

മമ. ചിത്രശലഭങ്ങൾ=പൂമ്പാറ്റകൾ. ഭംഗരാജൻ=ശ്രേഷ്ഠനായ വണ്ടി.

മറ. ഭൂമരവയ്ക്കൻ=ശ്രേഷ്ഠനായ വണ്ടി.

മന. കാമുകൻ=കാമിച്ചവന്നവൻ.

മർ. വിബുധകാമിതം=ദേവന്മാർക്കിഷ്ടമായത്. (വിഭാഗങ്ങൾക്കിഷ്ടമായത് എന്നും) ആകൃഷ്ടൻ=വശീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ. ധന്യൻ=പുണ്യവാനും, കൃതാത്മൻ. നിത്യശോകാർത്തൻ=എന്നും ദുഃഖിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ.

മമ. തത്താദേശം=അത്രയ്ക്കുള്ളത് വ്യസനകണ്ഠിതം=വ്യസനത്തം ലുള്ള മനംമടുപ്പ്. അത്യഗ്രം=ഏറ്റവും വലിയത്. (കനവും പൊക്കവും ഏറിയത്) ഷതം=കഷ്ടം. പ്രത്യക്ഷം=സ്പഷ്ടമായിട്ട് ഖിന്നൻ=ചെലിച്ചവൻ.

മന്. ദുഃഖംനരഗം=ഉറച്ച സ്റ്റേഷൻ. ഉപയമം=വിവാഹം. അപായം=നാശം. അഭി=വണ്ടി കൂടിക്ക=കരയുക. കഠിനം=ദയയില്ലാത്തത്. ഭവിതവൃതം=നിയതി, വിധി.

മമ. ഹൃദയം=മനസ്സ്. (ഉള്ളത് എന്നും) കസുമന്തരലേലൻ=മറ്റൊരു പൂവിനെ കാക്കുകുന്നവൻ. ശരൻ=അറിയാതെ അപ്രിയം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ, ദുഷ്ടൻ. ഹനിച്ചു=ജീവഹാനി വരുത്തി.

മവ. നിഗമനം=ഉപഹാരം, അനുമാനം. സഹസ്രികൻ=പൂവാലോചനകൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

മൻ. യുവലോകം=ചെറുപ്പക്കാർ. ഏകാന്തം രഹസ്യം. വാക്പടം=വാക്യമർത്ഥമുള്ളവൻ, വാചാലൻ. പൃഥാപവംഭം=കാരണമില്ലാത്ത ദുഷ്ടീർത്തി. മൃകങ്ങൾ=മിണ്ടാൻ കഴിയാത്തവ. ദോഷം=കഷ്ടം, പാപം.

മറ. സാകൃതം=അഭിപ്രായത്തോടുകൂടെ. (മനസ്സിൽ പ്രത്യേകം കരുതിക്കൊണ്ടു്) നഭസ്ഥലം=ആകാശം. ശോകംഗന്ധം=ദുഃഖത്താൽ വിരവകം നശിച്ചത് കസുമചതനം=പുഷ്പത്തിന്റെ ജീവൻ. ഏകാന്തഗന്ധം=അത്യന്ത സൗന്ദര്യമുള്ളത്.

൨൧. ദക്ഷപിച്ചു=പ്രയോഗിച്ചു. കൃതാന്തൻ=യമൻ, കാലൻ. ഹനനം=കൊല. വ്യംപനം=കൊല്ലപ്പെട്ടത്. കചോതം=മോടപ്രാവ്.

൨൨. ദേഹസുഷമാപ്രസരം=ശരീരകന്തിയുടെ വൃഷ്ടി.

൨൩. നിശാന്തവായു=വെളിച്ചാൻകാലത്തടിക്കുന്ന കാര്യം. തരം=നക്ഷത്രം. ദിവ്യഭോഗം=സ്വർഗ്ഗഭവം.

൨൪. അധീരം=ഭീരു. സഭ്യം=പെട്ടെന്നു, പൊട്ടുന്നതു. സ്ഫുടം=സ്ഫുടം. പുഷ്പകിതാംഗം=കോലമയിർകൊണ്ടു ശരീരം. ഉദ്ഭവം=ഉത്ഭവം. ഉപകണ്ഠാണാംകരങ്ങൾ=സമീപത്തുള്ള പുൽക്കുരുമ്പുകൾ.

൨൫. അന്യനം=അധികം. ആത്മസത്വം=ജീവചൈതന്യം. ഗതമൗക്തിശുക്തി=മുത്തുപോയ മുത്തുച്ചിപ്പി. സന്നാഭം=കന്തിപോയതു പരിധി=പരിവേഷം, തോജാവലയം.

൨൬. ലൂതകൾ=മുട്ടുകാലികൾ. ചരമാവരണം=പ്രേതത്തിന്മേൽ ഇടുന്ന മുട്ടുപടം. ദുരൂപം=വെള്ളപ്പുഴ. സ്നേഹാർദ്രം=സ്നേഹത്താൽ അലി വേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു. ഉഷസ്സ്=പ്രഭാതം. നീഹാരശീകരമനോഹരം=മഞ്ഞു തുള്ളികൾപോലെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നതു അന്ത്യഹാരം=പ്രേതത്തിലണിയുന്ന മുത്തുമാല. (മഞ്ഞുതുള്ളിയൊക്കുന്ന മനോഹരമായ മുത്തുമാല എന്നു താൽപര്യം.)

൨൭. താരങ്ങൾ=നക്ഷത്രങ്ങൾ. പതനം=വീഴ്ച. ഹിമകണങ്ങൾ=മഞ്ഞുതുള്ളികൾ. നീധതത=കുടുകെട്ടിയിരിക്കുന്ന മറ്റം. ചടകങ്ങൾ=കുരുവികൾ.

൨൮. പരാത്ഥം=പരോപകാരത്തിനായി.

൨൯. വിപത്തു=ആപത്തു ദിങ്മുഖം=ദിക്കുകളുടെ മുഖം. തണ്ടർസഖൻ=സൂര്യൻ. ഗിരിതടം=മലയുടെ ചരിവ്. വിവണ്ണൻ=കാന്തികരണത്തവൻ. പവനൻ=വായു, കാര്യം.

൩൦. ഗുണധാരണി=ഗുണപരമ്പര, അനേകഗുണങ്ങൾ. അപാ

കരിച്ചു=നശിപ്പിച്ചു. സൃഷ്ടിരഹസ്വം=സൃഷ്ടിതത്വം. ഗുണികൾ=സഭഗ്ര
ണങ്ങളുള്ളവർ.

൩൧. നിജജന്മകൃത്യം=തന്റെജന്മത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട കാര്യം. സാ
ധിഷ്ഠർ=ഏറ്റവും ഉത്തമജനങ്ങൾ. നിശി=രംഗിയിൽ. പരമപദം=
വഴിപോക്കരുടെ കഠലു്. ബാധിച്ചു=തട്ടിത്തടഞ്ഞു. രൂക്ഷശില=കഠിന
മായ പാറ. മോഘജ്യാതിസ്സു്=മിന്നൽപിണർ. ക്ഷണികജീവിതം=ഒരു
ക്ഷണം മാത്രമുള്ള ജീവിതം. കഠ്യം=ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതു്

൩൨. വിദ്യാഗം=വർപാടു്. അത്ര=ഇവിടെ. കരുണം=ദയ
തോന്നിക്കുന്നതു് രചിച്ചതു്=സൃഷ്ടിച്ചതു്.

൩൩. അംഭോജബന്ധു=സുയ്യൻ. ഭൂഭിച്വ=പെറങ്ങിവന്ന. സൗ
രഭം=സുഗന്ധം. ദായഭാഗം=അവകാശികൾ സ്വത്തുക്കളെ ഭാഗിച്ചെടു
ക്കുന്നതു്.

൩൪. ഉൽപന്നമായതു്=ഉണ്ടായതു്. അണക്കൾ=പരമാണക്കൾ.
നിൽക്കും=ശേഷിക്കും. ദഹി=ആത്മംവ് ഉൽപത്തി=ജന്മം. കർ
ഗതി=പുണ്യപാപങ്ങളുടെ അപസ്മ. ജഗത്തു്=ലോകം. ആഗമങ്ങൾ=
ശാസ്ത്രങ്ങൾ.

൩൫. ഭൂവി=ഭൂമിയിൽ. വിപത്തു്=ആപത്തു് ചൈതന്യം=ആ
ത്മംവ്. ജഡം=ദേഹം, ജഡപദം=തമം.

൩൬. പശ്ചിമംബധി=പടിഞ്ഞാറേക്കടൽ. ആരൺ=ദൂരത്തിൽ. ഉ
ല്പന്നശോഭ=പുതിയശോഭയോടുകൂടി. ഉദയോദി=കിഴക്കേക്കിടയിലുള്ള പ
ർവ്വതം. സുരമരവിന്മേൽ=മരപർവ്വതത്തിന്മേലുള്ള സ്വർഗ്ഗലോകത്തു് ക
ല്പദം=കല്പകവൃക്ഷം.

൩൭. സംഹുല്ലശോഭം=വർദ്ധിച്ച ശോഭയോടുകൂടി കരുഹ
ലം=സന്താഷം. അഭിഭവാനികൾ=ചണ്ടുചാലൈ കരുത്ത തലമുടിയുള്ള
വർ, (സുന്ദരികളായ ദേവസ്രീകൾ) ഇന്ദ്രം=ആനന്ദം. രംഗസമ്പത്തു്=
അനന്തരാഗാധിക്യം. സമധികം=ഏറ്റവും അധികം. ദൃതി=തജസ്സ്.
അമരർഷിമർ=ദേവർഷിമാർ. ഹുല്ലപ്രകാശം=പൂർണ്ണമായ ശോഭ.

ബലിപ്പുഷ്പം=പുഷ്പായുഷ്ഠി പൂവ് സപർലോകം=സപർഗ്ഗലോകം. സകലസംഗമം=മുഖാഭുകാരത്തിലുമുള്ള ബന്ധം. തമസഃപരം=അജ്ഞാനം സ്വകാരത്തിന്നപ്പുറമുള്ളത്. പദം=സ്ഥാനം.

രൂ. ശാന്തി=സമധാനം, ആശ്വാസം. കൗചനീഷഭോക്തികൾ=വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങൾ. ആത്മപരിപീഡനം=ആത്മാവിനെ (മനസ്സിനെ) സ്വയം ഉപദ്രവിക്കുന്നത് അജ്ഞായോഗ്യം=അവിവേകികൾക്കടുത്തത്. ആശങ്കരം=ദുഃഖമായ വിശ്വാസം. ശ്രുതി=മതശാസ്ത്രം.

സിംഹപ്രസവം

ടിപ്പുണ

൧. ഖരകണ്ഠീരവി=കൂരയായ സിംഹി. ചരകണ്ഠീരവി=കൂരത.

൨. ക്രോധത=കോപം.

൩. പരതന്ത്രത=ദാസ്യം; ബന്ധനം.

൩. നിരംശൻ=ബുദ്ധിക്ഷയത്തോടുകൂടിയവൻ.

൪. സഹസാ=പെട്ടെന്ന്. മഹിതം=ശ്രേഷ്ഠം. ഗജ്ജിതം=അലറൽ. ഗഹനം=കൊടുംകാട്. ഗജഗർഭഭേദനം=ആനയുടെ ഗർഭത്തെ അലസിപ്പിക്കുന്നത്.

൫. അഥവാ=അല്ലെങ്കിൽ. നരനാഥൻ=മഹാരാജാവ്. കോപാഗ്രവാം=കോപത്താൽ അത്യുഷ്മായ ശബ്ദത്തോടുകൂടെ. കൃതം=ചെയ്തത്. അഹിതം=അപ്രിയം. ധൃതവീര്യൻ=ശക്തിമാൻ, പരാക്രമി. പരതന്ത്രൻ=അന്യോധീനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ.

൬. കൌതുകം=നേരംപോക്ക്. ഹരി=സിംഹം. മൃഗചക്രവർത്തി=മൃഗങ്ങളുടെ രാജാധിരാജൻ.

൭. അവജ്ഞ=അവമാനം. നരപാലൻ=മഹാരാജാവ്. നൃപധർമ്മകോവിദൻ=രാജധർമ്മത്തെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്ന ആൾ.

൮. വർഗ്ഗനിസർഗ്ഗനായകൻ=ജാതിയുടെ ജനനാലുള്ള നായകൻ. ധരണീപാലൻ മഹാരാജാവ്. പരതന്ത്രൻ=കീഴ്പ്പട്ടവർ, തന്റെ കീഴിലുള്ളവർ.

൯. നരഭോജികൾ=മനുഷ്യരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ. നീചർ=അപരിഷ്കൃതന്മാർ. നരകാർഹൻ=നരകവാസയോഗ്യൻ. പുണ്യഭൂമി=ഭാരതഖണ്ഡം.

മനു. വിശ്രുതം=കീർത്തിപ്പെട്ട വഞ്ചിമണ്ഡലം=തിരുവിതാംകൂർ.
മൂലഭൂമിപൻ=മൂലാതിരനാർ മഹാരാജാവ്. പ്രഥിതൻ=പ്രസിദ്ധൻ.
ഉദാരചയ്യം=സൽപ്രവൃത്തി.

മർ. രുചിരം=മനോഹരം. ഭോജ്യം=ഭക്ഷണം. സുചിരം=വളരെ
നൂളായി. സചിവന്മാർ=മന്ത്രിമാർ നരിമുഖ്യർ=കടുവാതുടങ്ങിയുള്ളവർ.

മമ. സ്ഫുടസൗഖ്യം=പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സുഖമാകുവണ്ണം. പുര
സ്സി=ഭാര്യ. രാജ്യകാര്യം=സർക്കാര്യം. നിവംസശയ്യ=കുട്ടിനുള്ളി
ലുള്ള കട്ടിൽ. വിരമിക്ക=ചിന്തവലിക്ക. യുദ്ധസൗഖ്യം=പടക്കപ്പൽ.

മമ. കൃത്രിമസതപരൂപം=ചണിതുവച്ചിരിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ പ്ര
തിമ. സിന്ധു=സമുദ്രം മഹീധരം=പവനം.

മവ. പട്ടരാഗം=ശക്തിയേറിയ അനുരാഗം. ശൃംഗാരരസാർദ്രം=
ശൃംഗാരരസത്തിൽ കനിഞ്ഞത് സ്ഫുടചന്ദ്രിക=തെളിഞ്ഞ നിലാവ്.
കടുവഭ്രം=കഠിനമായ വൈരക്കല്പ്. ശശികാന്തം=ചന്ദ്രകാന്തക്കല്പ്

മൻ. കാന്താപരൻ=ഭാര്യയിൽ ആസക്തിയുള്ളവൻ.

൨൦. ഹരിയൈയ്യുവൃത്തി=സിംഹത്തിന്റെ മാനുയൈയ്യത്തിന്റെ
ഗതി. മൃഗസംവ്ദേശമി=മൃഗങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിനി, സിംഹി. അയസ
പോതശക്തി=ഇരുമ്പുകപ്പലിന്റെ ഗതിവേഗം. കന്തഭൂമി=സൂചിക്കുറഞ്ഞ
മുള്ള പ്രദേശം.

൨൧. കലഭീപദായം=വംശത്തിന്റെ കീർത്തിയെ പുലർത്തുന്ന രണ്ടു
കുട്ടികൾ. നിർജ്ജ്വരങ്ങൾ=അരുവികൾ.

൨൨. കരകേസരഭാരശോഭം=കിരണങ്ങളാകുന്ന ചിടകളെക്കൊണ്ടു
ശോഭിക്കുന്ന. അർക്കൻ=സൂര്യൻ. ഹരി=സിംഹം.

൨൪. ശാബകങ്ങൾ=കുട്ടികൾ. ഉരുചാപലഹേതു=പല ചപല
കൃത്യങ്ങൾക്കും കാരണമായിരിക്കുന്നത് വരം=ശ്രേഷ്ഠം. ശൈശവകാലം=
കുട്ടിക്കാലം.

൨൫. ക്ഷിതി=ഭൂമി. ശാഖി=കവരങ്ങളോടുകൂടിയ വൃക്ഷം. ദാരം=
വിറക്

൨൭. ദൂതജീവിതയാത്ര=ശീശ്യമായ ജീവിതം. 'സംസ്കൃത' സംസ്കൃതം. കൃതബുദ്ധികൾ=കരുതലോടുകൂടിയവർ. ആത്മഭാവം=സ്വന്തപരത്വം.

൨൮. പൂർവ്വീകം=വലിയ പരാക്രമം. ഭവൽകല=നിങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം, തറവാട് പൂർവ്വം=പ്രസിദ്ധം. ആത്മഭാവം=സ്വന്തഭാവം.

൨൯. അനഭാവം=നിർദ്ദോഷമായ (ഭയങ്കരമല്ലാത്ത) പൂർവ്വം. അസംസ്കൃതം=സംസ്കൃതമല്ലാത്തത് ജനയിതി=അത്. ഉദാഹരിച്ചിടം=ദൃഷ്ടാന്തമായിപ്പറയണം. ഘനഗംഭീരമാവാതവിതം=വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങി ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാട്.

൩൦. ഹരിതർജ്ജിതകന്ദങ്ങൾ=സിംഹം അലരുന്ന ഗുഹകളോടുകൂടി. ഗിരിപുരം=പർവ്വതസമൂഹം.

൩൧. വിലഭിന്നി=ഗുഹയുടെ ചുവത് രണ്ടുഗുഹകൾ=യുദ്ധത്തിലുള്ള ഭയങ്കരമായ അലർച്ച. മഹാഭാരതം=പ്രതിധ്വനി.

൩൨. കലകൂടസ്ഥപരാക്രമം=കാരണവന്മാരുടെ ശൈല്യപരകൃമങ്ങളുടെ രീതി.

൩൩. ലോഭം=ആശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് അക്ഷമഭാവം=ക്ഷമയില്ലായ്മ. വ്യഥ=മനോവേദന. ഗതഭൂതി=കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രഭാവം. മനോരമം=ചിന്ത. വിപന്നലോകം=ആപത്തിൽ കടുങ്ങിയവർ.

൩൪. പൈതൃകാസനം=പിതാവിന്റെ കിടക്ക. സിംഹാസനം=പിതാവായ സിംഹം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആസനം.

൩൫. അനപായം=സുഖമായി. (ആപത്തുകൂടാതെ) അസ്വതന്ത്രം=സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്തവർ. ദിനകൃത്യം=ദിവസത്തിൽ ചെയ്തതീക്കേണ്ട കാര്യം.

൩൬. ഉൽക്കണ്ഠ=ചിന്താകലത. ശരീരപഞ്ചരസ്മിതൻ=ദേഹമേകുന്ന കൂട്ടിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്ന ജീവൻ, ആത്മം.

൩൭. ചരാചരം=ജംഗമസ്ഥാവരങ്ങളായ ലോകങ്ങൾ എല്ലാം. നിത്യലീല=ദൈനംദിനമായ വിളയാട്ട്. ഭവമുക്തിദായകൻ=ദുഃഖരൂപമായ സംസാരത്തിൽനിന്ന് ആത്മാക്കൾക്ക് മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ.

‘ശാരദാ’ ബുക്കഡിപ്പോ വക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വിലക്കാണ് തയ്യാർ

എൻ. കുമാരനാശാൻ അവകളുടെ കൃതികൾ

	രൂ.	ണ.
പട്ടം:—നളിനി (നോട്ടോടു കൂടിയത്)	0	8
(നളിനി നോട്ടം നിരൂപണവും അടങ്ങിയത്)	0	10
ലീല	0	10
രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ	0	4
ശ്രീബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ട്:—		
ടി ആദ്യത്തെ രണ്ടു കാണ്ഡങ്ങൾ	0	12
ടി മൂന്നും നാലും കാണ്ഡങ്ങൾ	0	12
ടി അഞ്ചാം കാണ്ഡം	0	8
ടി അഞ്ചു കാണ്ഡങ്ങളും കൂടിയത്	2	0
കുയിൽ	0	2
പ്രരോദനം	0	12
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത	0	12
ബാലരഥായണം ബാലകാണ്ഡം	0	4
ടി അയ്യംഭ്യോകാണ്ഡം	0	4
ടി ആരണ്യകാണ്ഡം	0	5
മൂന്നു കാണ്ഡങ്ങളുംകൂടി	0	12
പുഷ്പവംശി	0	6
ഭൂരവസ്ഥ	0	8
ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി	0	8
കരുണ	0	6
മണിമാല	0	6
വനമാല	0	12
സുഗതപ്രസ്ഥാനം	0	8
നവമാലിക	0	6
സൗന്ദര്യലഹരി (ഭാഷ)	0	4
വിചിത്രവിജയം ഭാഷാനാടകം	0	12

പ്രബോധചന്ദ്രോദയം ഭാഷാനാടകം	0	14
സ്തോത്രകൃതികൾ നോട്ടേഴ്സ് കൂടിയത്	1	0
എല്ലാപദ്യകൃതികളും ചേർന്ന് ഒന്നാം വാല്യം	3	8
ടി രണ്ടാം വാല്യം	4	0
ടി മൂന്നാം വാല്യം	2	8
മൂന്നു വാല്യങ്ങളുംകൂടി ഒന്നായി വാങ്ങുന്നവക്ക്	9	8
ഗദ്യം:— രാജയോഗം സംപൂർണ്ണം	2	0
മൈത്രേയീ	0	8
മനശ്ശക്തി	0	6
നിരൂപണങ്ങൾ	0	6
മതപരിവർത്തനരസവാദം	0	3
ദൈവികമായ പ്രതികാരം	0	6
കെ. അയ്യപ്പന്റെ പദ്യകൃതികൾ	1	4
ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ദർശനമാല (പദ്യം)		
(ചിട്ടാനന്ദസ്വാമികളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്)	0	8
വസുമതി (ശ്രീമൻ മൂർത്താതു കഥാരൻ അവർകൾ എഴുതിയ രസകരമായ ഒരു നോവൽ)	0	8
ക്ഷേത്രപ്രവേശനം (ടി. കെ. മധവൻ)	0	6
ദേശഭിമാനി ടി. കെ. മധവന്റെ ജീവചരിത്രം		
ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ:—		
പി. കെ. മധവൻ ബി. എ., ബി. എൽ.		
സി. ഒ. കേശവൻ ബി. എ.		
സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ അവർകളുടെ അവതാരികയും, മഹാത്മഗാന്ധി, മഹാകവി വള്ളത്തോൾ മുതലായ മഹാജ്ഞാരുടെ സ്മരണകളും അടങ്ങിയത്		
ഒന്നാം, രണ്ടാം വാല്യങ്ങളും കൂടി	2	0
ടി (കാലികേരംബയൻ്റെ)	3	0

മാനേജർ — 'ശാരദാ' ബുക്കഡിപ്പോ,
തോന്നയ്ക്കൽ A. O.
മുരുകുപുഴ P. O.

